

عربی ۲ (درس ۸) - سنجش

- ۱- در کدام گزینه نایب فاعل ضمیر مستتر «نحن» می باشد؟
 (۱) نَتَعَلَّمُ دروس الأخلاق (۲) تَعَلَّمْنَا دروس الأخلاق (۳) تَعَلَّمُ دروس الأخلاق (۴) نَعَلَّمُ دروس الأخلاق
- ۲- ما هو الصحيح في الفعل المبني للمجهول؟
 (۱) خُلِقْتُمْ لِلْبَقَاءِ لَا لِلْفَنَاءِ (۲) يُقِيمُ الْحَفْلَ فِي الْمَدْرَسَةِ
 (۳) الْكَرِيمُ يُكْرِمُ الضَّيْفَ (۴) الْمِسْطَرَّةُ قَدْ أَخَذَتْ مِنَ الْحَقِيقَةِ
- ۳- اجعل الفعل المبني للمعلوم مبنياً للمجهول و غير ما يلزم تغييره : «بَشَّرْتُ والدَيَّ بنجاحي في الامتحان»
 (۱) بَشَّرْتُ والداي ... (۲) بَشَّرْتُ والدَيَّ ... (۳) بَشَّرَ والدَيَّ ... (۴) بَشَّرْتُ والداي ...
- ۴- عین العبارة التي يمكن البناء للمجهول منها:
 (۱) السكوت أفضل دواء . (۲) سلاح اللثام فيبح الكلام .
 (۳) مات من نام في طريقات السيل . (۴) يُنَوِّرُ الْإِيمَانَ الْقُلُوبَ .
- ۵- عین الصحيح في المبني للمجهول: «بعث الله الأنبياء ليرشدوا الناس»
 (۱) بُعِثَ الْإِنْبِيَاءُ لِيُرْشِدَ النَّاسَ . (۲) بُعِثَتِ الْإِنْبِيَاءُ لَتُرْشِدُونَ .
 (۳) بُعِثَ الْإِنْبِيَاءُ لَارْشَادِ النَّاسِ . (۴) بُعِثَ الْإِنْبِيَاءُ لِيُرْشِدُوا النَّاسَ .
- ۶- عین الصحيح في المبني للمجهول: «كتبت الطالبة الدرسين معاً»
 (۱) كُتِبَ الدَّرْسَيْنِ (۲) كُتِبَ الدَّرْسَيْنِ (۳) كُتِبَ الدَّرْسَانِ (۴) كُتِبَتِ الدَّرْسَانِ
- ۷- عین الخطأ عن نایب الفاعل: «المعلّمات يُحْتَرَمْنَ في جميع الصفوف»
 (۱) ضمير للغايبات (۲) ضمير، و هو من المعارف
 (۳) ضمير منفصل، مرفوع محلاً (۴) ضمير متصل، مرفوع محلاً
- ۸- «الأخلاق الفاضلة تُرْفَعُ الأُمم». إذا بُنِيَ الفعلُ للمجهول، ما هو النایب للفاعل؟
 (۱) الأُمم (۲) الفاضلة (۳) الأخلاق (۴) ضمير «هي» المستتر
- ۹- عین الصحيح في الاعراب و التحليل الصرفي: «أَلَا تَنْظُرُ إِلَى الْحَيَوَانَاتِ فِي الْعَالَمِ كَيْفَ خُلِقَتْ!»
 (۱) تنظر: فعل مضارع- للمخاطب- مجرد ثلاثي- معرب/ فعل مرفوع، و فاعله ضمير «هي» المستتر
 (۲) خُلِقَتْ: ماضٍ- للغائبة- مزيد ثلاثي- مبني للمجهول/ فعل و نائب فاعله ضمير «هي» المستتر
 (۳) الحيوانات: اسم- جمع سالم للمونث- معرف بال- معرب- منصرف/ مجرور به حرف جر
 (۴) العالم: اسم- مشتق و اسم فاعل- معرف بالاضافة- مجرور به حرف جار/ في العالم: جار و مجرور

۱۰- عین الجملة التي ليس فيها مبني للمجهول:

- (۱) أسس ذلك المسجد في السنوات الأخيرة.
- (۲) حضر الناس ليصلوا في المسجد.
- (۳) الغرب يريد أن تغسل عقول الشباب.
- (۴) إرضاء الشعب هدف لا يدرك!

۱۱- عین المبني للمجهول:

- (۱) الكتاب صديق يبعدك عن الضلالة.
- (۲) إن المشاكل تواجهنا دائماً في الحياة.
- (۳) هؤلاء العظماء خلّدت آثارهم في التاريخ.
- (۴) سقطت على الأرض وأحسّ بألم شديد في رجليّ.

۱۲- عین الجملة التي ليس فيها فعل مبني للمجهول:

- (۱) و ما أرسلوا إلا حافظين على دين الله.
- (۲) إرحم الناس ثرحم في الدنيا والآخرة!
- (۳) من أدب ولده صغيراً سرّاً به كبيراً!
- (۴) ذهب النبي إلى المسجد ليصلّي.

۱۳- عین العبارة التي لا يمكن بناء فعلها للمجهول:

- (۱) هل تنزل النعم من السماء جاهزة؟!
- (۲) حياة العلماء خلّدت أسماءهم في العالم.
- (۳) لقد أنزل الله الماء فأصبحت الطبيعة مخضرة.
- (۴) توفر النباتات الأظعمة للإنسان والحيوان.

۱۴- عین الفعل المبني للمجهول:

- (۱) هم يساعدون المساكين إيماناً بالله.
- (۲) أخبر جميع الناس للمشاركة في الجهاد.
- (۳) لا يمكن لنا أن نحول الامتحان إلى يومٍ آخر.
- (۴) جاءت التلميذات ليهنئن الناجحات في المسابقة.

۱۵- «يرأجعه أكثر الشباب لأنه يهون الأمور الشاقّة»:

- (۱) ببشتر جوانان به او مراجعه می کند چون امور سخت را آسان می نماید.
- (۲) بسیاری از جوانان به علت سهل گیری در امور سخت به او روی می آورند.
- (۳) از آنجا که امور رنج آور را سهل نمی گرفت بسیاری از جوانان به او روی می آورند.
- (۴) مراجعه می اکثر جوانان به او به خاطر این بود که کارهایشان را به آسانی حل می کرد.

۱۶- «أشخاص كثيرون من خيرة الأصحاب قد استشهدوا في سبيل الله»:

- (۱) كثيرون - من - خيرة - الأصحاب
- (۲) الأصحاب - استشهدوا - سبيل - الله
- (۳) أشخاص - كثيرون - خيرة - استشهدوا
- (۴) خيرة - الأصحاب - استشهدوا - سبيل

۱۷- «حاسبوا أنفسكم الطاهرة في هذه الدنيا قبل أن تحاسبوا في الآخرة!»:

- (۱) حاسبوا: مزيد ثلاثي بزيادة حرف واحد من باب افعال - متعدّد - مبني / فعل و فاعله ضمير الواو
- (۲) تحاسبوا: مضارع - للمخاطبين / فعل منصوب بـ «أن» نائب فاعله ضمير الواو البارز، و الجملة فعلية
- (۳) الطاهرة: اسم - مفرد مؤنث - جامد - معرّف بأل - معرب / نعت و مجرور بالتبعية للمنعوت «أنفس»
- (۴) هذه: اشارة للبعيدة - معرفة - مبني على السكون / مجرور محلاً بحرف الجر، في هذه: جار و مجرور

١٨- «انَّ الشهيد لن يموت و يولد في كلِّ حين!»:

- (١) الشهيد: مفرد مذكر - مشتق و صفة مشبهة - معرب - منصرف / اسم «انَّ» و منصوب، و الجملة اسمية.
- (٢) يولد: للغائب - مجرد ثلاثي - مبني للمعلوم - معرب / فعل مرفوع و نائب فاعله ضمير «هو» المستتر.
- (٣) يموت: فعل مضارع - للغائب - متعدِّ / فعل و مجزوم بـ «لن» و فاعله ضمير «هو» السمتتر.
- (٤) حين: اسم - مشتق و اسم زمان - معرّف بالاضافة - معرب - منصرف / مضاف اليه و مجرور

١٩- عَيْنَ العبارة التي قد حُذِفَ فيها الفاعلُ:

- (١) اتَّبَعُوا ما أنزل الله اليكم!
- (٢) أَحْضِرِ العاصي و هو يُدافع عن نفسه!
- (٣) اِعرِف وفاءَ صديقك عند المصيبة!
- (٤) اذا يَتَّحد المسلمون يتغلبون!

٢٠- «ذهبت التلميذات الى دار زميلتهنَّ ليهنئنَّ بميلادها»:

- (١) ذَهَبَتْ - التَّلْمِيذَاتُ - دَارٍ - زَمِيلَتِهِنَّ
- (٢) دَارٍ - زَمِيلَتِهِنَّ - يُهْنِئْنَ - مِيلَادٍ
- (٣) التَّلْمِيذَاتُ - دَارٍ - زَمِيلَتِهِنَّ - يُهْنِئْنَ
- (٤) التَّلْمِيذَاتُ - زَمِيلَةَ - يُهْنِئْنَ - مِيلَادٍ

٢١- عَيْنَ ما ليس فيه نائب للفاعل:

- (١) لن نُخَدِّعُ أبداً أمام المستكبرين!
- (٢) يُعرِف الأصدقاء في الوفاء عند الشدائد!
- (٣) لن يُعْطِي هذا المدير جائزةً إلى تلاميذه!
- (٤) يبعث الأنبياء لإنفاق المال لا لجمعه!

٢٢- «عُوقِب ولداي بشدَّة و لم يكن لهما ذنب!»: عَيْنَ الخِطَأ في المبني للمعلوم:

- (١) عاقبتُ ولديَّ (٢) عاقبتُم ولديَّ
- (٣) عاقبت الحاكم ولديني (٤) عاقب الحاكم ولديَّ

٢٣- «تُكْتَسَب المعالي بقدر الكدِّ!». عَيْنَ الخِطَأ في المبني للمعلوم:

- (١) يكتسب الطالبات المعالي بقدر الكدِّ.
- (٢) يكتسب كلُّ إنسان المعالي بقدر الكدِّ.
- (٣) يكتسب الإنسان المعالي بقدر الكدِّ.
- (٤) نكتسب نحن المعالي بقدر الكدِّ.

٢٤- «أنت تُكرِّمِين والديك في الحياة اكراماً بالغاً». عَيْنَ الصحيح في المبني للمجهول:

- (١) تُكْرِم والديك ... (٢) يُكْرِم والداك ... (٣) أُكْرِم والداك ... (٤) تُكْرِمِين والديك ...

٢٥- عَيْنَ الفعل الذي يمكن أن يُبنى للمجهول:

- (١) نَصَح المدير التلاميذ بالاجتهاد!
- (٢) اعتمد الشَّاب على قدراته فَنَجَح!
- (٣) أصبح تلاميذي مستعدِّين للامتحانات!
- (٤) الإنسان قد يفجر بنفسه كثيراً دون عمل!

۲۶- «دزد نادان گوشش را با پنبه پر کرد لذا هنگامی که زنگ به صدا در آمد نشیند!»:

- ۱) مَلَأَ اللَّصَّ الْمَغْفَلَ أُذُنَهُ بِالْقَطْنِ فَلَمَّا رَنَّ الْجَرَسَ لَمْ يَسْمَعْ!
- ۲) اللَّصُّ الْمَغْفَلُ مَثَلَتْ أُذُنُهُ بِالْقَطْنِ فَإِذَا يَرَنَّ الْجَرَسَ مَا سَمِعَ!
- ۳) مَلَأَ اللَّصُّ الْمَغْفَلَ أُذُنِيهِ قَطْنًا فَإِذَا يَرَنَّ الْجَرَسَ مَا سَمِعَ!
- ۴) اللَّصُّ الْمَغْفَلُ مَثَلَتْ أُذُنِيهِ بِقَطْنٍ فَإِذَا رَنَّ الْجَرَسَ لَمْ يَسْمَعْ!

۲۷- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي الْأَعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ

«تَجَمَّعَ هُوَلَاءُ الطَّلَبَةِ يَوْمًا حَوْلَ مَعْلَمِهِمُ لِلسُّؤَالِ عَنِ دُرُوسِهِمْ»:

- ۱) هُوَلَاءُ: اسم - اشارة لجمع القريب - معرفة - مبني على الكسر / فاعل و مرفوع محلاً
- ۲) تَجَمَّعَ: مضارع - للغائب - مزيد ثلاثي من باب تَفَعَّلَ - مبني للمعلوم / فعل و فاعله «هؤلاء»
- ۳) حَوْلَ: اسم - معرّف بالاضافة - معرب - ممنوع من الصرف / ظرف او مفعول فيه للمكان و منصوب
- ۴) يَوْمًا: اسم - مشتق و اسم زمان - نكرة - معرب - منصرف / ظرف او مفعول فيه للزمان و منصوب

۲۸- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّشْكِيلِ:

«قَدْ أَحْدَثَتْ هَذَا الْمَكَانَ الْمُقَدَّسَ مُؤَمِّنَةٌ مُحْسِنَةٌ بِاسْمِ مَرْيَمَ»:

- ۱) الْمَكَانَ - الْمُقَدَّسَ - مُحْسِنَةٌ - مَرْيَمَ
- ۲) قَدْ - أَحْدَثَتْ - الْمُقَدَّسَ - مُؤَمِّنَةٌ
- ۳) أَحْدَثَتْ - مُؤَمِّنَةٌ - مُحْسِنَةٌ - مَرْيَمَ
- ۴) هَذَا - الْمَكَانَ - الْمُقَدَّسَ - مُؤَمِّنَةٌ

۲۹- «بَعْضُ الْبُضَائِعِ الْإِيرَانِيَّةِ إِلَى خَارِجِ الْبِلَادِ». عَيْنَ غَيْرِ الْمُنَاسِبِ لِلْفَرَاغِ:

- ۱) تُصَدَّرُ
- ۲) تُصَدَّرُ
- ۳) صُدِّرَتْ
- ۴) صَدَّرْنَاهَا

۳۰- عَيْنَ الْعِبَارَةِ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا النَّائِبُ لِلْفَاعِلِ:

- ۱) تُرْفَعُ دَرَجَاتُ التَّلَامِيذِ إِنْ يُحَاوَلُوا!
- ۲) إِنْ تُجَالِسَ الْأَبْرَارَ يَحْسِبُوكَ مِنْهُمْ!
- ۳) مَنْ لَا يَحْتَرِمُ النَّاسَ لَا يُحْتَرَمُ أَبَدًا!
- ۴) أُكْتَشِفَ دُورَانَ الْأَرْضِ فِي الْقُرُونِ الْأَخِيرَةِ!

۳۱- عَيْنَ الْأَصْحَحِ وَ الْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ:

«قَالَ الْقَائِدُ لِي: عَلَيْكَ أَنْ تَطْرَحَ خِطَّةَ لِلْهَيْجُومِ عَلَى الْأَعْدَاءِ لِأَنَّ عِدَّةَ قُوَّاتِهِمْ كَثِيرَةٌ!»: فَرْمَانِدِهْ بِهْ مِنْ گَفْتِ

- ۱) تُو بَايْدِ نَقْشِهْ اِي بَرَايِ هَيْجُومِ بَرِ دَشْمَنَانِ طَرَحِ كِنِي زِيْرَا تَعْدَادِ نِيْرُوْهَائِي شَانِ زِيَادِ اسْت!
- ۲) بَرِ شِمَاسْتِ بَرَايِ حَمَلِهْ بَرِ دَشْمَنَانِ نَقْشِهْ طَرَحِ كِنِيْدِ چِهْ نِيْرُوْهَائِي شَانِ زِيَادِ مِيْ بَاشْد!
- ۳) شِمَا بَايْدِ بَا نَقْشِهْ بَرِ دَشْمَنَانِ حَمَلِهْ كِنِيْدِ زِيْرَا نِيْرُوْهَائِي شَانِ بَسِيَارِ فَرَاوَانِ مِيْ بَاشْد!
- ۴) تُو بَايْدِ بَرَايِ تَهَاجِمِ دَشْمَنَانِ نَقْشِهْ اِي بَكْشِيْ زِيْرَا عِدِهْ اِي أَنْانِ زِيَادِ شَدِهْ اسْت!

۳۲- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي الْمَبْنِيِّ لِلْمَجْهُولِ:

- ۱) تَخْتَبِرْ أُمِّي مِيزَانَ جَدِّي فِي الدَّرُوسِ! ← تَخْتَبِرْ مِيزَانَ جَدِّي فِي الدَّرُوسِ!
- ۲) مَلَأَ عَمَلِكِ قَلْبِي بِمَحَبَّتِكَ! ← مَلَأَ قَلْبِي بِمَحَبَّتِكَ!
- ۳) طَرَقَ الضَّيْفُ بَابَ دَارِنَا! ← يُطَرِّقُ بَابَ دَارِنَا!
- ۴) تُؤَيِّدُ كَلَامَ الْحَقِّ فَقَطْ! ← تُؤَيِّدُ كَلَامَ الْحَقِّ فَقَطْ!

۳۳- عین الضمیر نائباً للفاعل:

- (۱) خیر شبابنا أستشهدوا فی الدفاع عنا!
(۲) یعرف الشجعان عند غلبة الخوف!
(۳) لمّا شوهد الدبّ غلب الخوف علی بعضنا!
(۴) هناك أشخاص صدقوا كثيراً فی الخفاء!

۳۴- «أرسلتُ لزمیلي رساله یوم أمس». إیبن الفعل للمجهول:

- (۱) أرسل رساله لزمیلي ...
(۲) أرسلت لزمیلي رساله ...
(۳) أرسلت زمیلي رساله ...
(۴) أرسل رساله زمیلي ...

۳۵- «أرسل الله لنا الانبیاء مبشّرين و منذرین» عین الصحیح فی المبني للمجهول:

- (۱) أرسل لنا الانبیاء مبشّرين و منذرین
(۲) أرسل لنا الانبیاء مبشّرين و منذرین
(۳) أرسل لنا الانبیاء مبشّرين و منذرین
(۴) أرسل لنا الانبیاء مبشّرين و منذرین

۳۶- «الأولاد المجتهدون عند والديهم». عین الصحیح للفراع:

- (۱) یُکرّمون (۲) تُکرّم (۳) یُکرّم (۴) یُکرّمون

۳۷- «وُهَبْنَا اللهُ نعماً كثيرة فی هذه الدنيا!». عین الصحیح فی المبني للمجهول:

- (۱) وُهَبْنَا نعمٌ كثيرةٌ فی ...
(۲) وُهَبْنَا نعماً كثيرةً فی ...
(۳) وُهَبْنَا لنا نعمٌ كثيرةٌ فی
(۴) وُهَبْنَا لنا نعماً كثيرةً فی ...

۳۸- عین الصحیح فی الاعراب و التحلیل الصرفی:

«نحن أمة اسلامیة کُلّفنا بالانتفاع من الطیبات!»:

- (۱) کُلّفنا: ماضٍ - للمتکلم مع الغير - متعدّد - مبني للمجهول / فعل و نائب فاعله ضمیر «نا» البارز، و الجملة فعلية
(۲) نحن: اسم - ضمیر منفصل للرفع و النصب - للمتکلم مع الغير - معرب / مبتدا و مرفوع محلاً، الجملة اسمية
(۳) الطیبات: جمع سالم للمؤنث - جامد - معرّف بالاضافة - معرب - منصرف / خبر شبه جملة و مرفوع
(۴) أمة: اسم - مفرد مؤنث - جامد - معرّف بالاضافة - معرب - منصرف / خبر شبه جملة و مرفوع

۳۹- إَجْعَلْ «یَسْمَعُ اللهُ ندائی» مبنياً للمجهول:

- (۱) یُسْمَعُونَ ندائی . (۲) سَمِعْتَ ندائی . (۳) سَمِعُوا ندائی . (۴) یُسْمَعُ ندائی .

۴۰- عین الأصحّ و الأدقّ فی الجواب للترجمة:

«الذین یقتلون فی سبیل الله و وطنهم لا یجازیهم الله بسیئاتهم!»:

- (۱) آنها که در راه خدا و وطن بکشند، خداوند گناهان آنان را مجازات نمی کند.
(۲) آنها که در راه خدا و وطن کشته می شوند، خداوند بعضی گناهان آنها را می بخشد.
(۳) کسانی که در راه خدا و وطن شان به قتل برسند، خداوند آنها را بر گناه شان مجازات نمی کند.
(۴) کسانی که در راه خدا و وطن خویش مقتول شدند، خداوند بدی هایشان را بر آنان می بخشد.

٤١- «كان الكافرون يحسبون أن يتركوا حتى يعمَلُوا السيئات!»: عَيْن الصحيح للفراغ في المبني للمعلوم:

«كان الكافرون يحسبون أن حتى يعمَلُوا السيئات!»:

(١) يتركهم المؤمنون (٢) يتركوا المؤمنون (٣) يتركهم الله (٤) يتركوا الله

٤٢- عَيْن الصحيح في التشكيل:

«اجعل الأفعال التالفة، بدون أن تغير صيغها، مبنية للمجهول»:

(١) اجعل - التالفة - تغيّر - صيغ
(٢) التالفة - بدون - تغيّر - مبنية
(٣) الأفعال - تغيّر - صيغها - المجهول
(٤) الأفعال - بدون - أن - صيغ

٤٣- عَيْن ما فيه المبني للمجهول أكثر:

(١) اخبرنا أنه سيصل إلينا خبر.
(٢) بأنّ الأبرار و الصالحين سيُكْرَمون.
(٣) والاشرار و الظالمون سيمنعون عن الظلم.
(٤) في الإسلام نُؤمّرُ أن نذكر النعم التي نُسيّت.

٤٤- عَيْن المبني للمجهول أكثر:

(١) المحرومون لا يُرحمون إذا لم يكن بيننا من يُنفقون من أموالهم!
(٢) علينا أن نُحاول حتى يُبنى هذا البناء الرفيع لسكونتنا جميعاً!
(٣) لتُصلح سريرتكم لأنّ حقيقة أعمالكم يُظهرها تحوّل الأيام!
(٤) قد سُلب حقّ المستضعفين و مُنعوا من الاجتهاد و المثابرة!

٤٥- عَيْن الخطأ في المبني للمجهول:

(١) لا يتركك الوالدان عند الشدائد في حياتك أبداً: لا تُترك عند الشدائد في حياتك أبداً!
(٢) ناديتي صديقتي لمساعدتها في الواجبات الدّراسية: نادى لمساعدتها في الواجبات الدّراسية!
(٣) انتخبهم المعلم لهداية سائر أصدقائهم في الدّروس: أنتخبوا لهداية سائر أصدقائهم في الدروس!
(٤) يرفع الله المؤمنات درجات في الدّنيا و الآخرة: ترفع المؤمنات درجات في الدّنيا و الآخرة!

٤٦- عَيْن ما لا يمكن أن يكون مبنياً للمجهول:

(١) الجواد يعرف بعد أن يموت!
(٢) لا يعرف الجواد إلا بعد وفاته!
(٣) الجواد لا يعرف إلا بعد أن يموت!
(٤) يعرف الجواد كلّ أحد بعد وفاته!

٤٧- عَيْن الخطأ في البناء للمجهول:

(١) يُرى الظالم الأعمال الباطلة حقاً: تُرى الأعمال الباطلة ...
(٢) اكتسب العالم تجارب كثيرة من سنوات عمله: تُكتسب تجارب كثيرة من ...
(٣) يُرسل الوالي إلى البلاد الأخرى وفداً صغيراً: يُرسل إلى البلاد الأخرى وفد صغير.
(٤) سرق سارق من دكان في السوق آلاف من الدراهم: سُرق من دكان في السوق آلاف من الدراهم.

٤٨- عَيْنِ الخَطَا فِي البِنَاءِ لِلْمَجْهُولِ:

- (١) ضَيَّعَتْ سَاعَاتِ الحَيَاةِ، فَكَّرَ بِدَقَّةٍ! ضَيَّعَ سَاعَاتِ الحَيَاةِ، فَكَّرَ بِدَقَّةٍ!
- (٢) اتَّبَعَتِ البَنَاتُ الطَّرِيقَةَ الصَّحِيحَةَ لِلحَيَاةِ: اتَّبَعَتِ الطَّرِيقَةَ الصَّحِيحَةَ لِلحَيَاةِ.
- (٣) تَسْمَعُ الأُمُّ أَصْوَاتَ الأَطْفَالِ مِنَ الشَّارِعِ: تَسْمَعُ أَصْوَاتَ الأَطْفَالِ مِنَ الشَّارِعِ.
- (٤) أَنْصَرَهُ فِي أَدَاءِ الوَاجِبَاتِ حَتَّى يَنْجَحَ: يُنْصَرُ فِي أَدَاءِ الوَاجِبَاتِ حَتَّى يَنْجَحَ!

٤٩- عَيْنِ الخَطَا فِي المَبْنِيِّ لِلْمَجْهُولِ:

- (١) يُحِبُّ أَبُوكَ ابْنَتَكَ الصَّغِيرَةَ ← أَحَبَّ ابْنَتَكَ الصَّغِيرَةَ.
- (٢) تُرْسَلُ صَدِيقَتِي رَسَائِلَ كَثِيرَةً إِلَيَّ ← تَرْسَلُ رَسَائِلَ كَثِيرَةً إِلَيَّ.
- (٣) يَشْتَرِي الأَبُ مَنضِدَةً جَمِيلَةً لِلبَيْتِ ← تَشْتَرِي مَنضِدَةً جَمِيلَةً لِلبَيْتِ.
- (٤) أَسَّسَ الخَيْرُونَ مَدَارِسَ فِي المَنَاطِقِ المَحْرُومَةِ ← أُسِّسَتِ مَدَارِسُ فِي المَنَاطِقِ المَحْرُومَةِ.

٥٠- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي الإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ.

«لَمَّا سَمِعَ المَحْسَنُ الخَبَرَ غَضِبَ بِشِدَّةٍ»:

- (١) الخَبَرُ: مَفْرُودٌ مَذْكَرٌ - مَشْتَقٌ وَ صِفَةٌ مَشَبَّهَةٌ - مَعْرُوفٌ بِأَلٍ - مَعْرَبٌ / خَبَرٌ وَ مَرْفُوعٌ
- (٢) سَمِعَ: فَعْلٌ مَاضٍ - لِلغَائِبِ - مَجْرُودٌ ثَلَاثِيٌّ - مَبْنِيٌّ / فَعْلٌ وَ فَاعِلُهُ «المَحْسَنُ» وَ الجُمْلَةُ فَعْلِيَّةٌ
- (٣) غَضِبَ: مَاضٍ - لِلغَائِبِ - مَتَعَدٌّ - مَعْرَبٌ / فَعْلٌ وَ فَاعِلُهُ ضَمِيرٌ «هُوَ» المَسْتَتِرُ، وَ الجُمْلَةُ فَعْلِيَّةٌ
- (٤) المَحْسَنُ: اِسْمٌ - مَفْرُودٌ مَذْكَرٌ - مَشْتَقٌ وَ اِسْمٌ مَفْعُولٌ (مَصْدَرُهُ: تَحْسِينٌ) - مَعْرُوفٌ بِأَلٍ / فَاعِلٌ وَ مَرْفُوعٌ

٥١- «.....» جَائِزَاتٌ كَلَّ عَامٌ لِلْمَجْتَهِدِينَ فِي المَدَارِسِ». عَيْنِ لِلْفَرَاغِ فَعْلًا مَبْنِيًّا لِلْمَجْهُولِ:

- (١) قَدَّمَ
- (٢) تَقَدَّمَ
- (٣) يَتَقَدَّمَنَّ
- (٤) يَتَقَدَّمُونَ

٥٢- «يُصَدِّرُ تَفَاحَ بِلْدَانِنَا إِلَى الخَارِجِ». عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي المَبْنِيِّ لِلْمَعْلُومِ:

- (١) صَدَّرْنَا تَفَاحَ بِلْدَانِنَا ... (٢) نُصَدِّرُ تَفَاحَ بِلْدَانِنَا ... (٣) صَدَّرَ تَفَاحَ بِلْدَانِنَا ... (٤) يُصَدِّرُ تَفَاحَ بِلْدَانِنَا ...

٥٣- «إِذَا يَتَّبَعُ مَا أَنْزَلَ مِنَ الوَحْيِ إِلَيْنَا وَ يَعْجَلُ بِهِ، نَهْدِي إِلَى الصِّرَاطِ المَسْتَقِيمِ!». كَمْ مِنَ الأَفْعَالِ يُمْكِنُ أَنْ يَكُونَ مَبْنِيًّا

لِلْمَجْهُولِ؟:

- (١) أَرْبَعَةٌ
- (٢) ثَلَاثَةٌ
- (٣) اثْنَانِ
- (٤) وَاحِدٌ

٥٤- عَيْنِ الفَعْلِ الَّذِي حُذِفَ فِيهِ الفَاعِلُ:

- (١) أَيْمَنُكَ لَكَ أَنْ تُغَيِّرَ عِزْمَكَ لِلدَّهَابِ إِلَى خَارِجِ المَدِينَةِ!
- (٢) هُوَلاءُ يَجَالِسُنَّ مِنَ فِي أَمْوَالِهِنَّ حَقٌّ مَعْلُومٌ لِلسَّائِلِينَ!
- (٣) الآنَ أَرْسَلُ لِأَسْرَةٍ فَقِيرَةٍ مَقْدَارًا مِنَ فَوَاكِهِ بَسْتَانِي!
- (٤) لَمْ يُوَيْدَ اخْتِبَارِي حَوْلَ اخْتِرَاقِ الكُحُولِ وَ المَلْحِ!

پاسخ:

۱- گزینه ۴ پاسخ صحیح سوال است. تنها، افعالی دارای نایب فاعل هستند که مجهول باشند، لذا فقط گزینه ۴ که دارای فعل مجهول «نُعَلِّمُ» است دارای نایب فاعل می‌باشد که باتوجه به صیغه آن (متکلم مع‌الغیر)، نایب فاعل آن ضمیر مستتر «نحن» می‌باشد. توجه داشته باشید که فعل مضارع تنها در صورتی مجهول می‌باشد که حرف اول آن (حرف مضارعه) مضموم باشد و عین‌الفعل آن فتحه گرفته باشد.

۲- گزینه ۱ پاسخ صحیح سوال است. فعل‌های «خُلِّقْتُمْ» و «أَخَذَ» در گزینه‌های ۱ و ۴ بر وزن «فَعَلَ» بوده و مجهول هستند، اما فعل‌های «يُقِيمُ» و «يُكْرِمُ» در گزینه‌های ۲ و ۳ بر وزن «يُفَعِّلُ» بوده، فعل مضارع معلوم از باب افعال هستند. در گزینه ۴، فعل «أَخَذَ» که دارای مرجع «المسطرة» می‌باشد باید به صورت مونث می‌آمد، زیرا «المسطرة» مونث است پس این گزینه نمی‌تواند پاسخ صحیح باشد. تنها در گزینه اول فعل مجهول به صورت صحیح به کار رفته است.

۳- گزینه ۱ پاسخ صحیح سوال است. برای مجهول کردن یک جمله باید مراحل زیر را طی کرد:
۱ - ابتدا باید فاعل و مفعول جمله معلوم را شناسایی کرد، پس از آن، فاعل را حذف کرده و مفعول را مرفوع می‌کنیم تا در جمله مجهول در نقش نایب فاعل بکار برود.
در جمله داده شده، فاعل «تُ» را حذف کرده و «والدئِ» را که مفعول است مرفوع کنیم. در مورد این کلمه، بیان این توضیح لازم است که «والدئِ» در اصل «والدَيْنِ + ي» بوده که در آن «ن» در اثر مضاف واقع شدن حذف شده است. علامت نصب در کلمه «والدین» باید تبدیل به علامت رفع گردد. با توجه به مثنی بودن این کلمه، حالت رفعی آن به صورت «والدان + ي» خواهد بود. در این حالت نیز حرف «ن» در اثر مضاف واقع شدن حذف می‌گردد. در نتیجه آنچه گفته شد، «والدای» مناسب جمله مجهول خواهد بود.

۲ - باید فعل جمله را مجهول کرد.
طبق قواعد مجهول کردن افعال ماضی، «بُشِّرَ» مناسب جمله مورد نظر است.
۳ - باید فعل مجهول را در صیغه نایب فاعل بکار برد. با توجه به مثنی بودن «والدان» باید «بُشِّرَا» بکار رود. اما باید این نکته را در نظر داشت که فعل غایب در ابتدای جمله به صورت مفرد به کار می‌رود، لذا «بُشِّرَ» صحیح است.

۴- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. جمله‌ای می‌تواند به جمله‌ی مجهول تبدیل گردد که در آن فعل متعدی وجود داشته باشد. در میان عبارتهای داده شده، تنها فعل «يُنَوِّرُ» متعدی می‌باشد که مفعول آن «القلوب» می‌باشد. حالت مجهول این جمله به شکل زیر است. «تُنَوِّرُ الْقُلُوبَ».
در گزینه‌های (۱) و (۲) فعلی وجود ندارد و در گزینه‌ی (۳) دو فعل «ماتَ» (می‌میرد) و «نامَ» (بخوابد) لازم‌اند.

۵- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. مراحل مجهول کردن جمله به شرح زیر است:
(۱) مجهول کردن فعل جمله‌ی معلوم: بَعَثَ ← بُعِثَ
(۲) حذف فاعل جمله‌ی معلوم و مرفوع نمودن مفعول به عنوان نایب فاعل جمله‌ی مجهول:
الأنبياء (مفعول جمله‌ی معلوم) ← الأنبياء (نایب فاعل جمله‌ی مجهول)
(۳) تطابق صیغه‌ی بین فعل مجهول و نایب فاعل که در این جمله برقرار است. باقی جمله بصورت قبل باقی می‌ماند.

۶- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. مراحل مجهول کردن: ۱- حذف فاعل «الطالبة» ۲- مرفوع نمودن مفعول به عنوان نایب فاعل «الدرستین» ← «الدرسان» ۳- مجهول کردن فعل «كُتِبَتْ» ۴- مطابقت فعل مجهول و نایب فاعل «كُتِبَتْ» ← كُتِبَ. البته چون فعل در ابتدای جمله است نباید از لحاظ تعداد با نایب فاعل مطابقت داشته باشد.

۷- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. نایب فاعل در عبارت داده شده، ضمیر بارز «ن» در «يُحْتَرَمَنَّ» می باشد که متصل مرفوعی و معرفه است.

۸- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. مفعول در جمله‌ی معلوم نقش نایب فاعل در جمله‌ی مجهول را دارد. و مفعول در این عبارت «الأمم» است.

۹- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. ۱- فاعله ضمیر «هی» المستتر (ص: انت المستتر) ۲- مزید ثلاثی (ص: مجرد ثلاثی) ۴- مشتق (ص: جامد) - معرفه بالاضافه (ص: معرف بال)

۱۰- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. يُصَلُّوا، مبنی للمعلوم (علی وزن فَعَّلَ يُفَعِّلُ)

۱۱- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. ۱- یبعد، مضارع و مبنی للمعلوم من باب افعال. ۲- تواجه: مضارع و مبنی للمعلوم من باب مفاعله. ۴- سقطت: ماضی و مبنی للمعلوم و فاعله ضمیر (ت) البارز. أَحْسَنَ؛ مضارع، مبنی للمعلوم، من باب افعال.

۱۲- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. (يُصَلِّي عَلَى وَزْنِ يُفَعِّلُ: مبنی للمعلوم) و در ۳ گزینه‌ی دیگر افعال ذیل مبنی للمجهول هستند: أَرْسَلُوا (نائب الفاعل: ضمير الواو) تُرْحَمُ (نائب فاعل: أنت مستتر) سُرَّ (نائب الفاعل: هو مستتر)

۱۳- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. تَنَزَّلُ، نازل می شود، فعل لازم است و مجهول نمی شود. ۲ و ۳ و ۴ به ترتیب فعل‌های «خَلَّدت، أَنْزَلَ و تَوَقَّرَ» متعدی هستند لذا می توانند مجهول شوند.

۱۴- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. «أَخْبِرَ» ماض و مبنی للمجهول من باب افعال (= خیر داده شدند) «يساعدون و يمكن و نحول و يهثن» هر چهار تا فعل مضارع و معلوم هستند زیرا در مضارع عين الفعل باید فتحه بگیرد نه کسره!

۱۵- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. ۲ - بسیاری (اکثر، اسم تفضیل است نه صفت مشبیه!) سهل گیری («یهون» فصل مضارع است نه مصدر یا اسم مصدر!) روی می آورند («یراجع» همراه «کان» نیست تا معادل ماضی استمراری فارسی شود) ۳ - سهل نمی گرفت («یهون» مثبت است نه منفی!) بسیاری (توضیحات گزینه‌ی ۴) مراجعه ... («یراجع» فعل مضارع است نه مصدر!) = کارهایشان (در عربی ضمیر مضاف‌الیه وجود ندارد) به آسانی حل می کرد (با معنای عربی تطبیق نمی کند)

۱۶- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. ۱ - مَن (ص: من، به معنی «از») خَيْرَةٌ (ص: خَيْرَةٌ، نیکان، خیرخواهان) ۲ - اُسْتُشْهِدُوا (ص: اُسْتُشْهِدُوا، در مبنی للمجهول از ماضی، عين الفعل مکسور می گردد) اللّٰه (ص: اللّٰه، مضاف الیه) ۴ - اِسْتُشْهِدُوا (ص: اُسْتُشْهِدُوا، مبنی للمجهول است به معنای «به شهادت رسیدند» سبیل (ص: سبیل، مضاف تنوین نمی گیرد).

۱۷- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. ۱ - باب افعال (ص: باب مفاعلة) ۳ - جامد (ص: مشتق و اسم فاعل) ۴ - للبعیده (ص: للقریبه) مبنی علی السکون (ص: مبنی علی الکسر)

- ۱۸- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. ۲- مبنی للمعلوم (ص: مبنی للمجهول، مبنی للمعلوم آن: ولد یلد) ۳- متعد (ص: لازم) مجزوم (ص: منصوب) ۴- مشتق و اسم زمان (ص: جامد)
- ۱۹- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. «أَحْضِرَ» چون مبنی للمجهول است ناچار فاعل آن باید حذف شده باشد.
- ۲۰- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. ۱- دار (مضاف تنوین نمی‌گیرد. ص: دار) - ۲ - يَهْتَنُّنَ (ص: يَهْتَنُّنَ، نون ضمیر فقط مفتوح است نه مشدد). ۳ - زَمِيلَةَ (ص: زمیلة، مضاف الیه است)، يَهْتَنُّنَ (توضیحات گزینه ۳).
- ۲۱- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. نایب فاعل به همراه فعل مجهول می‌آید که در این گزینه وجود ندارد، اما در سه گزینه‌ی دیگر «تُخْلَعُ، يُعْرَفُ، يُبْعَثُ» مبنی للمجهول هستند. لن يُغْطَى: فعل معلوم - هذا: فاعل - جائزة: مفعول
- ۲۲- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. «والدین» مضاف است و نون آن باید حذف گردد.
- ۲۳- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. در گزینه‌ی ۱ میان فعل و فاعل مطابقت وجود ندارد (یکتسب ← مذکر / الطالبات: موز)
- ۲۴- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. والذیک (والدی + ک) مفعول بوده و باید به عنوان نائب فاعل مرفوع شود (والداک: والدا + ک) و فعل نیز باید مجهول شده و با نائب فاعل مطابقت داده می‌شود (يُكْرَمُ) تذکر: مثنی و قتی مضاف واقع شود، حرف نون از انتهای آن حذف می‌شود. (والداک - والذیک)
- ۲۵- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. فعلی مجهول می‌شود که متعدی بوده و امر مخاطب نباشد. در گزینه‌ی ۱ «نَصَحَ» فعل متعدی است و مجهول می‌شود.
- ۲۶- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. پر کرد (مَلَأَ ← باید فعل معلوم بکار رود) - گوشش (أَذْنَهُ ← باید مفرد باشد) - به صدا در آمدن (رَنُّ) - نشنید (مَا سَمِعَ - كَمْ يَسْمَعُ)
- ۲۷- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. اشتباهات سایر گزینه‌ها: ۲- مضارع (ص: ماض) ۳- ممنوع من الصَّرْف (ص: منصرف) ۴- مشتق (ص: جامد)
- ۲۸- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. قَدْ أَحْدَثْتُ (ماضی بر وزن أَفْعَلْتُ) - المکان (صفت برای «هذا» که مفعول به است) - الْمُقَدَّسَ (صفت و منصوب) - مُؤَمِّنَةٌ (فاعل و مرفوع که باید تنوین بگیرد) - مُحْسِنَةٌ (اسم فاعل / صفت و مرفوع) - بِاسْمِ (جار و مجرور) - مَرِيَمَ (مضاف الیه و مجرور با فتحه چون غیرمنصرف است)
- ۲۹- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. با توجه به این که جمله فاعل مشخص ندارد یا باید فعل مجهول به کار رود (۱ و ۳) و یا فعلی آورده شود که ضمیر بارز فاعلی داشته باشد. (۴)
- ۳۰- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. تُجَالِسُ (همنشینی کنی) فاعل آن «أَنْتِ» مستتر است و ضمه‌ی حرف مضارع به خاطر چهار حرفی بودن ماضی آن است، «یحسبوك» نیز فاعل آن ضمیر واو و مفعول به آن ضمیر «ك» است بنابراین هیچ کدام آنها مبنی للمجهول نیستند تا نائب فاعل داشته باشند. اما تُرْفَعُ، یحترم، اکتشف مبنی للمجهول هستند و نائب فاعل آنها: درجات، هو مستتر، دوران.
- ۳۱- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. علیک (تو باید، بر تو است)، أَنْ تَطْرَحَ (طرح کنی)، خَطَّةً (نقشه‌ای) - للهجوم (برای حمله) علی الأعداء (بر دشمنان)

۳۲- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. گزینه‌ی ۱: یُخْتَبَر میزان (فعل مجهول باید مذکر بیاید تا با «میزان» مطابق باشد)
گزینه‌ی ۳) طُرِق (فعل بی‌دلیل به مضارع تبدیل شده است). گزینه‌ی ۴) یُوَيَّدُ (حرکت‌گذاری فعل در جمله‌ی داده شده صحیح نبوده و با نائب فاعل نیز مطابق نیست)

۳۳- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. در گزینه‌ی ۱) «استشهدوا» فعل مجهول بوده و ضمیر بارز «واو» نائب فاعل آن است. در گزینه‌های ۲) و ۳) به ترتیب «الشجعان، الذَّبَّ» نائب فاعل هستند. در گزینه‌ی ۴) فعل «صدقوا» فعل مجهول نیست.

۳۴- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. ۱) فاعل حذف می‌شود (ضمیر ت) ۲) مرفوع کردن مفعول به عنوان نائب فاعل (رسالة) ۳) مجهول کردن فعل و مطابقت آن با نائب فاعل: أَرْسَلَ ← مجهول ← أَرْسِلَ ← للغائبه ← أَرْسِلَتْ

۳۵- گزینه‌ی ۳ صحیح است.

۱- فعل مجهول می‌شود (أَرْسَلَ)

۲- فاعل یعنی «الله» حذف می‌شود.

۳- مفعول، مرفوع می‌شود تا نائب فاعل شود (الأنبياء)

در نتیجه: أَرْسَلَ لَنَا الْأَنْبِيَاءُ ...

۳۶- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. فعلی که در جای خالی قرار می‌گیرد، به تبعیت از «اولاد» باید جمع باشد. و با توجه به معنی جمله فعل مجهول مناسب جمله است. (فرزندان کوشا نزد پدر و مادرشان اکرام می‌شوند.)

۳۷- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. تذکر ۱: در افعال دو مفعولی، مفعول اول نائب فاعل می‌شود و مفعول ثانی منصوب باقی می‌ماند. (مفعول اول: نا - مفعول ثانی: نِعَمًا)

تذکر ۲: هرگاه مفعول جمله ضمیر باشد، باید فعل مجهول در صیغه‌ی همان ضمیر آورده شود. وَهَبَ ← مجهول ← وَهَبَ
متكلم مع الغير ← وَهَبْنَا

۳۸- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. تصحیح اشتباهات گزینه‌های دیگر عبارتند از:

۲) نحنُ: ضمیر منفصل للرفع: مبنی علی الضَّم (۳) الطيبات: مشتق وصفة- معرف باللام- مجرور به حرف جرّ

۴) أمة: نكرة- خبر مفرد و مرفوع

۳۹- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. چون نائب فاعل «نداء» است، فعل مجهول آن باید صیغه للغائب باشد که فقط «یسمع» چنین است.

۴۰- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. ترجمه‌ی لغت به لغت درستی گزینه‌ی ۳ را معلوم می‌کند: **الذین (کسانی که) يُقْتَلُونَ (کشته می‌شوند) فی سبیل اللّٰه (در راه خدا) و وطنهم (و وطن‌شان) لایجازیهِم (مجازات نمی‌کند آن‌ها را) اللّٰه (خداوند) بسیئاتهم (به‌خاطر گناهان‌شان) اشتباهات سایر گزینه‌ها عبارتند از:**

(۱) وطن (ضمیر «هم» در ترجمه فارسی لحاظ نشده - بکشند (يُقْتَلُونَ، مبنی للمجهول: کشته شوند) - گناهان آنان را مجازات نمی‌کند (ترجمه دقیق عبارت عربی نمی‌باشد، لایجازیهِم ... بسیئاتهم: آنان را بر گناه‌شان ... بسیئاتهم: مفعول به نیست که به صورت «بدی‌هایشان را» ترجمه شود. ۲) بعضی (در جمله عربی وجود ندارد) - گناهان آن‌ها را (توضیحات گزینه‌ی ۱) - می‌بخشد (لایجازی: مجازات نمی‌کند). ۴) مقتول شدند (يُقْتَلُونَ: مضارع، مبنی للمجهول، مقتول می‌شوند) - بر آنان می‌بخشد (توضیحات گزینه‌ی ۱)

۴۱- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. ۱) ابتدا نائب فاعل که ضمیر رفعی «او» می‌باشد، تبدیل به ضمیر نصبی «هم» به‌عنوان مفعول به، می‌شود و سپس کلمه «اللّٰه» را به‌عنوان فاعل به‌صورت اسم ظاهر می‌آوریم، آن‌گاه حرکات و صیغه فعل را متناسب با فاعل آن به‌حال اول درمی‌آوریم.

۴۲- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. ۱- التالیة (ص: التالیة، صفت و منصوب بالتبعية من «الأفعال») - تَغْيِرُ (ص: تَغْيِرُ، أولاً فعل لا مصدر، ثانياً مضارع منصوب بحرف «أن»)

۲- تَغْيِرُ (ص: تَغْيِرُ، مضارع منصوب بحرف «أن») - مَبْنِيَّةٌ (ص: مَبْنِيَّةٌ، مفعول به ثانٍ لِـ «اجعل»)

۴- اَنَّ (ص: اَنَّ، بانّون مشدد از حروف مشبهة بالفعل است که به جمله اسمیه اختصاص دارد.) - صيغ (ص: صيغ، مفعول به و منصوب).

۴۳- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. (فعل‌های: نومر و نسیت با توجه به معنی «امر می‌شویم / فراموش شده») می‌توانند مبنی للمجهول باشند و در سه گزینه‌ی دیگر به ترتیب فعل‌های: أُخْبِرْنَا، يُكْرَمُونَ، يُمْنَعُونَ، می‌توانند مبنی للمجهول باشند. (به ترتیب به معنی (خبر داده شدیم / بزرگ شمرده می‌شوند / منع می‌شوند)

۴۴- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. در این گزینه دو فعل «سَلِبَ» و «مُنِعُوا» مجهول هستند. اما در سایر گزینه‌ها:

(۱) «لَا يُرْحَمُونَ» فعل مجهول است ولی «يَنْفَقُونَ» معلوم است. ۲) «نَحَاوَلُ» فعل معلوم بوده ولی «يُبْنِي» مجهول است.

(۳) «لِتُصْلِحَ» مجهول است ولی «يُظْهِرُهَا» معلوم است.

ترجمه‌ی گزینه‌ها برای درک بهتر این موضوع آورده می‌شود:

(۱) محرومان مورد مهر قرار نمی‌گیرند اگر کسانی که اموالشان را می‌بخشند، در میان ما نباشند.

(۲) ما باید تلاش کنیم تا این ساختمان بلند برای سکونت همه‌ی ما ساخته شود.

(۳) باید درونتان اصلاح شود زیرا دگرگونی روزگار حقیقت کارهایتان را آشکار می‌کند.

(۴) حق محرومان سلب شده و آن‌ها از تلاش و استقامت منع شده‌اند.

۴۵- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. در هنگام ساخت مجهول نباید نوع فعل را تغییر داد در حالی که در گزینه‌ی (۲) «نَادَتْ» ماضی بوده و «أَنَادَى» مضارع است (ص: تُودِيْتُ ...)

نکته: اگر مفعول به ضمیر باشد، هنگام ساخت مجهول باید فعل را به صیغه‌ی ضمیر برد. (گزینه‌های ۱، ۲ و ۳)

۴۶- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. در این گزینه «کل» فاعل است برای «یعرف» پس نمی‌تواند مجهول باشد (می‌شناسد شخص بخشنده را هر کس پس از مرگ او)، اما در سه گزینه دیگر هیچ اسمی نیامده که بتواند فاعل باشد بنابراین فعل آنها را ناچار باید به صیغه مجهول خواند.

۴۷- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. تُكْتَسِبُ (ص: اُكْتُسِبْتُ، چون اکتسبت فعل ماضی است و تجارب نایب فاعل است).

۴۸- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. «ضِيْعٌ ← ضِيْعَةٌ: زیرا «ساعات» جمع غیرقابل بود و فعل آن باید مفرد مؤنث بیاید.»

۴۹- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. اولاً «يُحِبُّ» مضارع است که هنگام مجهول کردن نباید زمان آن عوض شود. ثانیاً نایب فاعل «ابنة» مؤنث است و فعل مبنی للمجهول تابع نایب فاعل می‌باشد ص: تُحِبُّ ...

۵۰- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. ۱) مشتق و صفة مشبهة (ص: جامد) - خبر مرفوع (ص: مفعول به و منصوب) - ۳) متعدی (ص: لازم) - معرب (ص: مبنی علی الفتح) - ۴) اسم مفعول (ص: اسم فاعل، «نیکوکار») - مصدره: تحسین (ص: مصدره: إحسان)

۵۱- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. با توجه به این که «جائزات» در نقش نائب فاعل، اسم ظاهر و جمع غیرعاقل است، فعل به صیغه مفرد مؤنث می‌آید و تنها گزینه‌ی صحیح همین گزینه است که می‌توان آن را «تُقَدَّمُ» خواند.

۵۲- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. برای مبنی للمعلوم کردن، اولاً: باید فاعلی ذکر گردد که با توجه به مفهوم عبارت می‌تواند ضمیر متکلم مع‌الغیر باشد، ثانیاً: نایب فاعل را که مرفوع است، منصوب ساخت تا مفعول به شود. ثالثاً: حرکات و صیغه‌ی فعل را به حال اول خود (قبل از مجهول ساختن) در همان زمان «مضارع» برگرداند که این امر فقط در گزینه‌ی ۲ رعایت شده است.

۵۳- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. با توجه به معنای جمله، تمام افعال به کار رفته در آن را می‌توان مبنی للمجهول خواند. «اگر آنچه از وحی بر ما نازل شده است، پیروی شده و به آن عمل شود به راه مستقیم هدایت می‌شویم.»

۵۴- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. «آزمایش من پیرامون آتش گرفتن الكل و نمک تأیید نشد»، با توجه به معنی عبارت فقط می‌توان فعل «لم یؤید» را به صیغه‌ی مبنی للمجهول خواند تا «اختبار» نائب فاعل بگردد و معنای مناسب داشته باشد. اما افعال سه گزینه دیگر را فقط می‌توان به صیغه‌ی مبنی للمعلوم خواند چون هم فاعل دارند و هم مفعول به.